

vel fige: hver enkelt Paragraf — har været underkastet Udvalgets eller i alt Fald Udvalgets Flertals omdannende Bestræbelser, og Resultatet af disse foreligger i den vedføjede lange Række Endringsforslag. Foraauidt jeg forstod den høitærede Formand, var det jo Meningen, at der nu under dette 1ste Af-snit kun skulde behandles de Endringsforslag, der knytte sig til §§ 1 og 2 og 4 og 5, men dette er i Virkeligheden væsentlig det Samme som samtlige Endringsforslag. Hvad der nemlig vedrører § 3 og de dermed i Forbindelse staaende §§ 6 og 7, er et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der vistnok er nogen Forskjellighed mellem Udvalgets Medlemmer selv, større, end der ellers har vist sig, men det er under alle Omstændigheder dog et forholdsvis underordnet Punkt, og jeg har ogsaa i saa Henseende overfor Udvalget udtalt mig paa en saadan Maade, at det viste sig, at det ikke kunde være afgjørende. Det, der altsaa er det egentlig Bestemmende og Afgjørende, indeholdes netop i de Paragrafer, der nu ere satte under Forhandling, men ganske vist dog saaledes, at der er en stor Forskjel mellem de 2 første, og de 2 sidste af de saaledes under Forhandling stillede Paragrafer, hvilket staaer i Forbindelse med den dobbelte Bestanddel, som Loven i det Hele har faaet. Der gives jo Bestemmelser, som synes ganske naturligen at kunne sættes i Forbindelse med det, der er Hovedfermaalet for Loven, som i flere Henseender kunde være ønskelige, men om hvilke det dog maa siges, at de ikke kunne betragtes som uadskilleligt forbundne med Loven, og allerede af den Grund vil jo Spørgsmaalet om Optagelsen deraf kunne staa friere; i ethvert Fald er det en Selvfølge, at der her lettere kunde gaas ind paa visse Modifikationer. Dette gjælder netop om de 2 første Paragrafer, og jeg skal derfor ikke dvæle længere ved disse. Dels forekommer det mig, at der allerede nu er talt en hel Del om dem, og dels anser jeg det i det Hele for væsentligt under denne Behandling, at det kommer til at staa klart, hvad der er det egentlig Afgjørende, hvad der udgjør den bestemt afgjørende Skilsmisse mellem Ministeriets Opfattelse og Udvalgets Flertal. For-

saavidt den ærede Ordfører for Flertallet har bemærket med Hensyn til § 1, at det dog vilde have sine Besværligheder at gennemføre den, skal jeg ikke gaa videre ind derpaa. Det er muligt, at det kan have nogen Besværlighed, men paa den anden Side er man gaaet ud fra, at det ogsaa havde sine gode Sider, at der dog virkelig var Opfordring, selv om den var forbunden med Besværlighed, til at øve sig, i alt Fald i en Del af den præstelige Gjerning, der dog spiller en meget væsentlig Rolle i det senere præstelige Liv. Kun skal jeg ikke tilbageholde en lille Bemærkning med Hensyn til en Ytring af den ærede Ordfører. Naar han, for at vise, hvor lidt det betyder med saadanne Prædikener, ikke var langt fra at antyde, at det godt kunde være Tilfældet, at den, der holdt en Prædiken, benyttede en anden Præsts Prædiken, og at det derfor var meget usikkert at vide, i hvilken Grad han selv var begavet, saa skal jeg ikke negte Muligheden deraf, men jeg skal dog ikke forbigaa ved denne Leilighed at fremhæve det Lys, som under denne Forudsætning vilde falde paa den Betydning, man vil tillægge Valgprædikenen; thi uden Fornærmelse kan det vel nok antages, at de, der skulle holde en Valgprædiken, kunne gaa den lettere Vej og faa en ganske ypperlig Prædiken; men dette er dog ikke af saa afgjørende Betydning, hvormod det for den Kandidat, der skal øve sig i længere Tid, dog altid vil kunne faa en større Betydning, og han vil kunne opnaa en større Sikkerhed, — men, som sagt, afgjørende kan jeg ikke anse dette Princip for at være. Med Hensyn til § 2 kan jeg naturligvis ikke andet end finde, at det er en naturlig Bestemmelse, der indeholdes i Lovforslaget. Jeg skjønner ikke rettere, end at der netop her er saadanne Punkter, som synes hel naturligt; ja allernaturaligst at kunne finde deres Afgjørelse ved kongelig Anordning, og med Hensyn til hvilke en Afgjørelse ad Lovgivningsveien vistnok vil frembyde meget store Vanskeligheder. Men paa den anden Side er det jo vist, at man har Bestemmelser i saa Henseende, ogsaa nu bestaaende, skjøndt de unægtelig ikke passe med de nuværende Forhold, og altsaa kan jeg ikke